

האשה בתרא פרק ששה עשר יבמות קבא

עין משפט
גרי מצוה

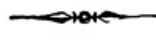
כא ב מיי פ"ה
מס'י חזק ט"ז :

כב ג ד ה מיי פ"ה
מס'י גירושין ס"ג
כז ספג עשין כ זוש"ע
הש"ע סימן יו פט"ו ט :

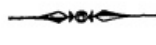
[ע"י חס' לעיל לה ד"ס
האנא]

כג ו ח ס מיי פ"ה
סלכס קז עוש"ע
סס ספ"ג ז :

כד י מיי פ"ה
סס ס"ג י
עוש"ע סס ספ"ג
כט :

תוספות ישנים
כמה גדולים פ"י סז
ה"ס אחת שפאל מחילס
ויאל חזן למוס'נענעתי .
פסלתי ועבר עלי סגל :

הגרות הב"ח
(ה) חס' ד"ס לקולא
וכו' לא פסע' ל"ס
מזי דכ"ע :

לקולא פליג או לחומרא פליג - והכי נמי מזי למיבטי בין לקולא ובין לחומרא אלף אכתי לא (ה) פשיטא מזי דכ"ע :
ולא היא לא שגא לורבא מרבנן ט' - וחף על גב דרובייהו לורבא מרבנן אי סליק קלא אית ליה מכל מקום לא חיישינן לאותו רוב ולא תנשא לכתחלה כמו

גבי (רוב) גוססין דלזין מעידין עליהן חף על פי שרובן מחיים* :
אמרו

קרב מיתתו מאי בנייהו ד"דשחמיה בביתא דשישא ופרכים יאי נמי דשחמיה בברא ולא פרכים : רבי יהודה אומר לא כל וכו' :
איבעיא להו רבי יהודה בן בבא לקולא פליג או לחומרא פליג תא שמע דההוא גברא דטבע בכרמי ואסקוהו אבי הדיא לבתר תלתא יומין ואנסבה רב דימי מנהרדעא לדביתו ותו ההוא גברא דאטבע בהגלת ואסקוהו אנשירא דשביסתנא ואנסבה רבא לדביתו אפומא דשושיבני לבתר חמשה יומי אי אמרת בשלמא לקולא פליג אינהו דעביד רבי יהודה בן בבא אלא אי אמרת לחומרא פליג אינהו דעביד רבי יהודה בן בבא אלא אי אמרת מבה דה"מ היכא דאיכא מבה אבל היכא דליכא מבה מיצמת צמית ידהני מילי דכי אסקיה חזייה בשעתיה אבל אישתהי מיתפח תפח : **בתנאי** נפל למים בין שיש להן סוף בין שאין להן סוף אסורה אמר רבי מאיר מעשה באחד שנפל לבור הגדול ועלה לארץ שלשה ימים אמר רבי יוסי מעשה בסומא שירד למבול במערה וירד מושבו אחריו ושהו כדי שתצא נפשם והשיאו את נשותיהם ושוב מעשה בעסיא באחד ששלשולו לים ולא עלתה בידם אלא רגלו אמרו חכמים מן הארכובה ולמעלה תנשא מן הארכובה ולמטה לא תנשא : **גמ'** תנו רבנן נפל למים בין שיש להם סוף בין שאין להם סוף אשתו אסורה דברי רבי מאיר וחכ"א מים שיש להם סוף אשתו מותרת ושאין להם סוף אשתו אסורה היכי דמי מים שיש להם סוף אמר אביי ככל שעומד ורואה מארבע רוחותיו ההוא גברא דטבע באגמא דסמקי אנסבה רב שילא לדביתו אמר ליה רב לשמואל תא נשמתיה אמר ליה נשלח ליה ברישא שלחו ליה מים שאין להם סוף אשתו אסורה או מותרת שלח להו אשתו אסורה ואגמא דסמקי מים שיש להם סוף או מים שאין להם סוף שלח להו מים שאין להם סוף הוא ומר מאי מעמא עבד הכי מיטעא מעינא אנא סברי כיון דקוו וקיימי כמים שיש להם סוף דמי ולא היא כיון דאיכא גלי אימור גלי אשפלו* קרי שמואל עליה דרב לא יאונה לצדיק כל און קרי רב עליה דרשמואל ותשועה ברוב יועץ תניא* אמר רבי מעשה בשני בני אדם מכמרין מכמורין בירדן ונכנס אחד מהם למחילה של דגים ושקעה חמה ולא ראה פתחה של מחילה ושהה חברו כדי שתצא נפשו ובא והודיע בתוך ביתו למחר זרחה חמה והכיר פתחה של מחילה ובא ומצא הספד גדול בתוך ביתו אמר רבי כמה גדולים דברי חכמים שאמרו מים שיש להם סוף אשתו מותרת שאין להם סוף אשתו אסורה אי הכי מים שיש להם סוף נמי ליחיש למחילה של דגים במים שיש להם סוף מחילה של דגים לא שכיחא אמר רב אשי הא דאמרו רבנן מים שאין להם סוף אשתו אסורה הני מילי באיניש דעלמא אבל צורבא מרבנן לא* אי דסליק קלא אית ליה ולא היא לא שנא איניש דעלמא ולא שנא צורבא מרבנן דיעבד אין לכתחלה לא תניא אר"ג פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שנשברה והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה ומנו רבי עקיבא וכשעליתי ביבשה בא וישב ודן לפני בהלכה אמרתי לו בני מי העלך אמר לי דף של ספינה נודמן לי וכל גל וגל שבא עלי נענעתי לו ראשי מכאן אמרו חכמים אם יבואו רשעים על אדם ינענע לו ראשו אמרתי באותה שעה כמה גדולים דברי חכמים שאמרו מים שיש להם סוף מותרת מים שאין להם סוף אשתו אסורה הני מילי באיניש דעלמא אבל צורבא מרבנן לא* אי דסליק קלא אית ליה ולא היא לא שנא איניש דעלמא ולא שנא צורבא מרבנן דיעבד אין לכתחלה לא תניא אר"ג פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שמרפת בים והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה וכמו רבי מאיר כשעליתי למדינת קפוטקיא בא וישב ודן לפני בהלכה אמרתי לו בני מי העלך אמר לי גל מרדני לחברו וחברו לחברו עד שהקיאני ליבשה אמרתי באותה שעה כמה גדולים דברי חכמים שאמרו מים שיש להם סוף אשתו מותרת מים שאין להם סוף אשתו אסורה תנו רבנן* נפל לגוב אריות אין מעידין עליו לחפורה מלאה נחשים ועקרבים בתרא אומר אף לחפורה מלאה נחשים ועקרבים אין מעידין עליו היישינן שמא

קירב מיסו - על ידי שפירכס יוחר מדלי מת הלך אין גולה אלף אם כן מה תחת ידו : **בניסא דשישא** - שאין עם רוח ללישנא דרוח כלבלו הכא גולה דלזין כאן רוח ומחמתו מת ולישנא דהוא קירב אה מיתמו איט גולה : הכי גרסינן אי נמי בדברא ולא פירכס :
לקולא פליג - דקאמר תנא קמא אין תורה אור מעידין אלף עד ג' ימים ואתא רבי יהודה למימר יש לך אדם או מקום או שעה שאינו מהיר לנפוח ולהסתות ויכול להטיף אפי' לאחר ג' ימים : או

לחומרא פליג - דקאמר תנא קמא עד שלשה ימים מעידים ואתא רבי יהודה למימר פעמים שאפי' חוץ שלשה אין מעידין : **בכרמי** - עם העיר : ואסקוהו אבי הדיא לבתר תלתא יומין :
ואסקוהו אנשירא דשביסתנא - לאחר חמשה יומין : **דמסי** - זומתין לורה הפנים ואין מנחין אותו לנפוח ולהסתות : **היכא דאיכא מבה** - מקום המכה מרוו מכבדין הכאב ונפח : **מיטפח תפח** - לאחר שמעלין אותו ליבשה ומשתהי לורמו : **בתנאי** שיש להם סוף - לקמן מפרכי הכי דמי : **אשמו אסורה** - שמא לאחר פרישתו משם יאל והלך לו דסבר רבי מאיר אדם יכול להיות *ולשאות במים יום או יומים : **מערה** - מים שיש להם סוף הם מפליג ר' יוסי ואמר אשתו מותרת דקסבר אין אדם יכול לשאות במים כל כך והי משום שמא יאל לאלתר אין זו חששא דהא אי נפק הו חזו ליה אל כל במים שאין להם סוף מודה ר' יוסי דאסורה שמא יאל לאלתר למרחוק ולא לחורו : מן **הארכובה ולמעלה** - הואיל ויכול לחיות לא תנשא שמא יאל ולא לחורו דמיים שאין להם סוף הן : **גמ' מארבע** רוחותיה : כגון מערה מלאה מים והרואה שנפל שוהה שם כדרי שאין יכול להיות חי בתוך המים וכו' לו : **אגמא דסמקי** - אגם של אותו מקום אגם מרש"ט בלג"ז עומד במקומו ואינם מים חיים כמים שיש להם סוף דמו שאינו יכול לשוט על פניהם למרחוק הלך אם איתא דסליק הוי חזו ליה : **גלי אשפלו** - למקום רחוק ומשם יאל : **לא יאונה לצדיק כל און** - שלא באתה תקלה זו לידו של רב לגדות את רב שילא : **תשועה ברוב** יועץ - תשועתי מן המכשול על ידי שנטלתי ענה משמואל : **למחילה של דגים** - שחוטטים סמוך לשפת הנהר בין למטה מן המים בין למעלה מן המים בגובה שפתו ואין מתמלאת כולה ואדם הנכנס שם מנביה לוארו בתוך המערה למעלה מן המים : **ליחוש למחילס** - ושמא ליום מחר יאל והלך : **נענעתי לו ראשי** - ועבר על גבי והלך לו : **ינענע לו ראשו** - ידחה מפני השעה ולא יתגרה בהן : מעידין עליו רבי יהודה בן

[לעיל קב']

ס"א ולמחית

[תולין ע"י נדב ס"ה]

[תוספתא פ"ד]

ג"ל אי איתא דסליק - יע"ז

[בכרמי ג' חס' פ"ד]